

Publicerad 2015-12-29 04:27 av någonannanändig

Cornelis tragiska lossas kompis som ingen fick lära känna... Det är jag det.

En liten vals med dåtiden.

Dina destruktiva rader från din sönderknallade mun rinner ner för mina kinder,
jag är praktiskt taget övergiven.

Mina snälla, ärliga ord blev för dig och alla andra mina älskare ett hinder,
men jag hoppas att jag blir grövre med tiden.

Om någon kunde säga att jag behöver vara allt att förstå,
skulle jag aldrig ätit ur din lögnaktiga hand.

Om någon skulle sagt det behöver inte vara ni två,

Skulle jag aldrig skrivit dit namn i felstavad sand.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren någonannanändig med Poeter.se id #57255 innehar upphovsrätten